

ELS premis Mestres 68

Les celebracions dels aniversaris solen comportar agafar alè per continuar algun afany. Així va ser quan, l'any 1993, un grup de mestres es va reunir per commemorar el 25è aniversari de la seva titulació. Aquelles noces d'argent varen ser alhora el punt de fundació d'un premi de reconeixement a la tasca realitzada en el món de l'educació. El premi va adquirir el nom de «Mestres 68» en record de l'any de titulació dels seus fundadors.

A la concessió del Mestres 68 hi poden optar mestres, grups i entitats que dediquen esforç a l'educació. Les convocatòries successives, des del seu origen, han guardonat l'Escola Normal de Girona, M. Antònia Canals i Tolosa, Fèlix Casellas i Casademont, la Fundació Astrid 21, Antoni Domènech i Roca, la Fundació Casadevall de pares d'autistes, Maria Duran i Xavé, Maria Ros i Gussinyé i el Centre d'Educació Especial del

Acte de concessió de l'últim premi Mestres 68.

MESTRES
68
1993

Fèlix
Casellas
Casademont
Aproximació
biogràfica

Enric Mirambell
Josep Clara
Joan Domènech

Gironès. Una de les bases del premi estableix que la concessió comporta la posterior publicació de la biografia dels guardonats.

A final de 1999 s'ha publicat la biografia d'un guardonat el 1995, Fèlix Casellas i Casademont, catedràtic de llengua i literatura durant trenta-dos anys a l'Escola Normal de Girona, protagonista d'un temps d'evidents dificultats amb canvis de tot tipus que calia assumir amb intel·ligència. La biografia té tres redactors: Enric Mirambell, Josep Clara i Joan Domènech. A la presentació del llibre, el primer dels tres esmentats va dissertar sobre l'encàrrec rebut, que va qualificar de «compromès i abellidor». De la llarga amistat amb Fèlix Casellas en va sortir un meticolós exercici d'escenificació dels àmbits gironins on va viure i treballar. La vocació professional de l'educació fou clara en Fèlix Casellas des de l'escola rural fins a la càtedra universitària, però fins i tot continua en plena jubilació: la publicació de la

biografia atrapa l'homenatjat en plena preparació d'un llibre dedicat al *Lèxic gironí*, molt esperat, entre d'altres obres.

Pocs dies després de la presentació esmentada, el premi Mestres 68 convidava a la nova concessió. Els guardonats enguany han sigut Erundino Sanz, com a premi individual, i Victòria Subirana i l'escola fundada per ella a Katmandú (Nepal), com a institució.

Les comarques gironines i concretament Olot, Banyoles i Girona han rebut el treball professional d'Erundino Sanz, un sorrià arrelat entre nosaltres que a més de l'ensenyament a les aules participa molt activament en la cultura popular que es realitza al Centre Excursionista de Banyoles, i amb més profunditat encara al Centre d'Estudis Comarcals. A la glossa de l'homenatjat es destaca la seva amplitud de mires i el considerable bagatge cultural que sempre posa a disposició dels altres.

Lliurament del guardó a Erundino Sanz.

L'altra guardonada és Victòria Subirana, filla de Ripoll. A partir d'un viatge al Nepal experimenta una inquietud educadora envers aquella gent i decideix portar-hi la dedicació de la seva vida professional, el magisteri. Es prepara a fons, estudia el nepalès, torna allà per treballar-hi i funda l'escola Daleky, que ara fa sis anys que funciona. Victòria Subirana és més coneguda com Vicky Sherpa. Desenvolupa en aquella escola un pla totalment respectuós amb la realitat local, obre un taller

Victòria Subirana, més coneguda com a Vicky Sherpa.

d'artesanía per a pares, inaugura un centre de formació de mestres i edita llibres d'ús escolar. Està en preparació una segona escola que portarà el nom de «Catalunya».

A l'acte de lliurament dels premis Mestres 68 va haver-hi una feliç circumstància: la personalitat d'Erundino Sanz va ser glossada per un seu exalumne de Banyoles, i la personalitat de Vicky Sherpa va ser presentada per una seva exprofessora. S'establia així un símbol de fraternitat generacional, com el millor relleu que es pot transmetre dintre de la família educativa gironina.

Revista de Girona es congratula de la concessió del Mestres 68 als nous premiats. De l'obra de Vicky Sherpa a Katmandú ja s'havia publicat aquí un extens reportatge, arran d'un viatge de la col·laboradora Carina Siqués (*RdG* núm. 193). I el nom d'Erundino Sanz també resulta familiar en aquestes pàgines, per l'excel·lent record dels anys en què ell també formava part del consell de redacció de la *Revista*.

JORDI DALMAU